

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 5. Peccator impudenter præsentē Deō peccat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

reliqua ait: habet caninas aures. Nam sicut canis neque nomen Domini sui, neque alterius, tantum curat; quantum nomen suum proprium, si hoc nominari audierit: ita etiam iste, non tantum curavit de honore nominis Dei, quantum de honore nominis proprii. Revel. 5. Brig. l. 4. c. 52.

§. V.

Peccator impudenter presente Deo peccat.

Corrupta est autem terra coram Deo. Gen. 6. 11. Coram Deo hunc habet sensum: tam procaciter, & impudenter, peccabant homines; ut nihil vererentur oculos Dei cuncta videntis: Quin imò scientes, Deum purum, & iustum, & vindicem; nihilominus gravissimis illum afficiebant injurijs, & blasphemijs. Coram Deo, ut vult Abul; id est, publice, quasi in conspectu Dei, coeli, & terræ. Peccabant enim sine ulla, aut timore, aut pudore: quæ duo à natura homini data sunt; nè in vitiorum prærupta temerariò aulù rapiatur. Fernandus hic. sect. 6. Peccare, seu corrumpi, in oculis Dei, nihil aliud esse puto, quam memorem Dei, ipsum offendere. Omnia enim vident oculi ejus; sed nos peccantes non semper illius memores sumus. Sperat autem ipse, quòd nemo ejus memor possit peccare: cum enim meminerit plasmatoris benefici, & Redemptoris munifici; quomodo non ratiocinabatur, nè eum offendant? Oleaster hic apud Ramirez in ep. 3. Apoc. 2.

Sodomitæ pessimi erant, & peccatores coram Deo nimis. Gen. 13. 13. Fuit quoque Her primogenitus Judæ nequam in conspectu Domini. Gen. 38. 7. Feceruntq; filij Israel malum in conspectu Domini. Judic. 2. 11. Quare ergo contempsisti verbum Domini, ut faceres malum in conspectu meo? 2. Reg. 12. 9. Hæc summa est improbitas; peccare per summam impudentiam; nec videntem, æquè ac reprobantem, vereri Deum. Hæc impudentià peccasse se dolet David, illud ingeminans: *malum coram te feci.* Pl. 50. 6. S. Chrysol. f. 1. Sensit David, quantum sit sceleris; mali quantum, in ipso peccare Dei conspectu: ideo clamat, & *malum coram te feci!* Unde & adolescentior Luc. 15. 21. similiter vociferatur: *peccavi in calum, & coram te.* Velloso in Judith. 5. 21. Paræn. 43.

Et malum coram te feci. Pl. 50. 6. Quia illum ubique esse noverat, jure, coram ipso malum fecisse, deplorabat: arguens demeritiam suam; qui non expavit tantò giudice presente peccare. Cassiodorus hic. Exaggerat culpæ gravitatem: quia si in quemvis alium regem delinquere presentem offensam aggravat; insolentissima in verecundia est, coram suprema illa majestate impudenter agere. Orig. hom. 11. in Exod. *Tibi soli peccavi!* Quid ergo plus habet, qui *malum coram te* facit? illud profectò, quòd continud penitet; & dicit, *peccavi.* Did. Nifs. Vit. Abr. l. 6. c. 2.

Erant filij Israel, & filij Judæ, jugiter facientes malum in oculis meis. Jer. 32. 30. **Faciet omnes - liberos, & servos, habebit Polyanth, Sacra, Tom. II.**

re characterem. Apoc. 13. 16. *in frontibus suis,* scilicet characterem bestiarum. Nota sanè improbitas, quam effrontes peccatores ostendunt ipsò vultu: ut scelera patrent publicè, rectè gerunt characterem bestiarum. Non tulit Deus impudentiam Ozia 2. Paral. 26. 16. &c. in Dei oculis peccantis, *statimque orta est lepra in fronte ejus.* v. 19. S. Chrysol. hom. 3. in If. immisit illi Deus lepram in frontem, hóc modò impudentem faciem puniens. Velloso in Judith 5. Paræn. 44.

§. VI.

Peccator injurius est in Christum.

Num. 1.

Spernit Christum.

Nolumus hunc regnare super nos. Luc. 19. 14. Perversi, & fallaces, etiam Christiani, terrenis rebus illecti, hujus vitæ labentis æternitatibus delectati; nolunt regi à Crucifixo Rege: nè motus carnis cruci poenitentis affigat; & cruce paupertatis divitias tollat, & auferat honores patibulo vilitatis, & cogat patienter omnia mala ferre, usque ad ignominiam mortis. Sim. Cas. l. 6. c. 29.

Nos Moysi Discipuli sumus. Joan. 9. 28. Eligunt Moysen in Magistrum, abjiciuntque Christum. Id. l. 6. c. 33.

Cum jam Diabolus misisset in cor. Joan. 13. 2. Dæmon ad cor Judæ nuntium misit: quasi dedignatus fuerit Sathan adire ipse per se animam proditoris. Christus verò ipse adivit, & ad pedes ejus se abiecit, & mille benevolentia significationibus illum à scelerato proposito avocabat, & ad se invitabat. Dæmon verò solò nuntio, quem submisit, tantum apud Judam promovit ut in flagitiosissimum, & atrocissimum scelus illum impelleret. Christus verò sperus, licet coram adisset. Did. Nifs. D. 2. Pent. §. 5.

Veteres, quod est apud Pierium Valer. ut hominem exprimerent, qui pro exigua re magnam reliquisset, quam arctissime tenuerat; polypum pingebant, cui dulcis aquæ guttula affundebatur, cum lemmate: *Discessio subitæ.* S. Greg. Naz. si quis polypum de cubitibus trahere per vim velit; aut è petris aliquid evellet, aut certè è carne ipsius petris affixum aliquid relinquet. At aqua dulci superfusâ protinus resilit; obliviscitur petra, cui tam validè adhæsit. Sic multi *Petra* Christo 1. Cor. 10. 4. arctò amoris nexu obstricti, qui protelantur, malle se mortem potius millies oppetere, quam illius amicitiam violare; ad unum tamen fortuitum mulierculæ occursum, & aspectum, sic emolliri, & dissolvi, ut resiliant ab illa petra. Did. Nifs. D. 3. Pasch. §. 5.

Num. 2.

Peccator contristat, affigit Christum.

Ego autem sum vermis, & non homo. Pl. 21. 7. Non comparat se ulli animalium magnorum, & pulchrorum, quæ sunt in ter-

Ccc

ra: